



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex
maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis
opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè
explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De defectibus dispositionis animae. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9500

Quod hic dicitur de ordinaria materia consecranda in Missa, intellige etiam, quando plures particule ponuntur a celebrante super Altare, vt consecrentur, & in actuali consecratione non recordatur illarum Sacerdos, sed eius tantum, quam in manibus habet. tunc enim omnes sunt consecratæ, *Angel. in verbo Euchar. num. 27. Navar. cap. 25. num. 91.* Debent tamen esse presentes intra Aram, non extra eam, inquit *Suarez disput. 43. sect. 6.* alias non æstimaret illas consecratas esse; sicut etiam existimat, id totum in Calice consecratum esse, quod per modum continui in eo continetur guttæ vero, quæ sunt extra Calicem, aut intra, sed separatæ à toto, verisimilius putat, quod non sint consecratæ, neque inten-

tionem virtuali intentæ. & eo magis. Sed in casu, quo ponantur particule non consecratæ, vbi aliæ sunt consecratæ, erunt item eadem consecratæ post verba consecrationis, iuxta placitum *Posseuin. de offic. Curat. cap. 2. num. 20.* erunt consecratæ particule posite in Pixide, vbi aliæ adsunt alias consecratæ, *iuxta placitum Posseuini de Officio Curati capit. 2. num. 20.* quod tamen prohiberem fieri. certe, si fiat, genuflexiones plures addendæ erunt ab Offertorio ad Communionem; neque circulus perficiendus erit, ad *Orate fratres*, propter consecratas particulas in illa Pixide.

Item, si Pixis non aperitur, tempore consecrationis, ex obliuione, fit tamen consecratio, *ex Suar. disp. 43. sect. 5.*

De defectibus dispositionis animæ. VI II.

1 *Si quis suspensus, excommunicatus, degradatus, irregularis, vel alias canonicè impeditus celebret: conficit quidem Sacramentum, sed grauissime peccat, tam propter Communionem quam indignè sumit, quam propter executionem Ordinum, quæ sibi erat interdicta.*

Nota, quod valor ille Missæ, qui est ex parte precum Ecclesiæ, omnino perditur, *ex S. Thom. q. 82. art. 7. ad 3.* quia Ecclesia non intendit orare nomine suo, ore præciformum ab ea, per excommunicationem

notoriam. Fufius *Suar. disput. 77. sect. 2.* quod si immineat mortis, infamiæ, aut scandali periculum, poterunt prædicti cum contritione celebrare, *Azor. lib. 10. capit. 31. quest. 6.*

- 2 *Si quis habens copiam Confessoris celebret in peccato mortali, grauiter peccat.*
- 3 *Si quis autem in casu necessitatis non habens copiam Confessoris, in peccato mortali absque contritione celebret, grauiter peccat. Secus si conteratur: debet tamen, cum primum poterit, confiteri.*
- 4 *Si in ipsa celebratione Missæ Sacerdos recordetur se esse in peccato mortali, conteratur cum proposito confitendi, & satisfaciendi.*
- 5 *Si recordetur, se esse excommunicatum, vel suspensum, aut locum esse interdictum: similiter conteratur cum proposito petendi absolutionem. Ante consecrationem, autem in supradictis casibus, si non timetur scandalum, debet Missam inceptam deserere.*

Supradicta fundantur in verbis Sancti Pauli 1. *Corint. 11. Probet autem seipsum homo, &c.* & in Decretis *Concil. Trident. sess. 13. cap. 4. & can. 11. lege Suar. 3. parte. disput. 63. sect. 3. nam Concil. Trident. p. Gauant. Rubr. Miss.*

nit duas circumstantias, quæ debent concurrere, vt liceat celebrare sine Confessione, *Necessitate*, inquit, *urgente, & modo dæsit copia Confessoris.*

Necessitas vrgens in his casibus erit

L 3 primo

primo absoluendi inchoatum iam sacrificium, ut perficiatur. Item necessitas alterius in periculo mortis existentis, pro quo communicando facienda est Missa. Item, si omittendo Missam, scandalum oriretur; dico scandalum, non autem quaedam admiratio populi, quae ex *Corduba q. 142. citante alios*, non sufficit. Item, quando tenetur ex officio facere sacrum, quam causam praesertim indicat Tridentinum. Necessitas igitur attendatur, non commoditas, ex *Suar. ibid. sect. 4.*

Inopia vero Confessoris dicitur esse, quando verè non adest, qui absoluerit a peccato mortali possit, quo reus est Sacerdos celebraturus; vel longius abest, quam adiri commodè queat. Item, quando etiam si adsit Confessor, timetur vere de eo quod ob non seruatum sigillum, aut aliam ob causam graue damnum sequeretur celebratio. ita *Sylu. verbo Confessio 1. §. 2.* tamen confiteatur alia peccata, tacito tatum eo, in quo est periculum: ita *Maiores. 4. dist. 17. quest. 5. & Nauar. ca. 7. n. 6.* Sicut etiam idè facere debet, si reseruatum casu habet, neque adire potest Episcopum, neque obtinere absolutionem.

Porro contritionem esse necessariam omnes fatentur ex *Tri. supra cit. ibi: sibi contritus videatur.*

Quid autem agendum erit ante consecrationem? si ante inchoatam Missam recorderetur se esse in peccato, confiteatur, etiam si oporteat exui sacris vestibus, *Scot. d. 9. q. 1.* quia sacra actio non est incapta, citra scandalum intellige, ut etiam infrequentibus, si Missa est inchoata, & facile potest Confessor accedere ad Altare, fiat, *Bonau. 4. d. 13. Siluest. V. Euchar. 2. qu. 6.* quia illa pars Missae est extrinseca sacrificio, & potest interrumpi, sicut per Concionem, oblationem populi, &c.

At *S. Thom. quest. 83. articulo 6. ad secundum* dicit, tutius esse relinquere Missam, maxime in casu excommunicationis (quem sequitur Rubrica) ubi tamen indicat, non esse praecipuum, sed consilium, deserere inceptam Missam, dum dicit: *tutius esse: & Sanctus Bonaventura supra* negat, deserendam esse Missam, negatque teneri Sacerdotem discedere ab Altari, ut confiteatur. Debet autem, cum primum poterit, confiteri, ex *Concilio Tridentino loco citato.*

De defectibus dispositionis corporis. IX.

1 **S**I quis non est ieiunus post medium noctem, etiam post sumptionem solius a qua, vel alterius potus, aut cibi, per modum etiam medicinae, & in quantumcumque parua quantitate, non potest communicare, nec celebrare.

Est Doctrina *S. Thomae 3. parte quest. 80. art. 8. ad 4. ex Conc. Africano capit. 8. Carth. 3. cap. 29. & cap. 48.* ubi asseritur, in Concilio Niceno fuisse hanc eandem consuetudinem sumendi Eucharistiam, ante omnem cibum confirmatam: non aiunt, institutam: quia manat ab Apostolis. *Clemens Epist. 2.* dicit se a *S. Petro* hoc

accepisse, neque vero etiam ut detur viaticum aegrotis, poterit non ieiunus celebrare: contra *Maiores. Ar. cap. 30. & Suar. sect. 5. lege Suar. disp. 68. sect. 3. & 4.* De quavis minima quantitate cibi, aut potus expressè loquitur *Concilium Tolet. 7. cap. 2.* imò & de papyro traiecto, & eiecto docet *idem Suar. ibid.*

2 **S**i autem ante mediam noctem cibum aut potum sumpserit, etiam si postmodum non dormierit, nec sit digestus, non peccat: sed ob perturbationem mentis, ex qua deuotio tollitur, consilium aliquando abstinendum.

Hæc *S. Thom. ibidem ad 5.*

3 **S**i reliquia cibi remanentes in ore transglutiantur, non impediunt Communionem, cum non transglutiantur per modum cibi, sed per modum salinae. Idem dicendum.